WOJEWODA OPOLSKI

ul. Piastowska 14
45-081 Opole

Opole, 27 października 2026 r.
SO.II.1331.16.2026
SO.II.1331.16.2026.AP

DECYZJA

Działając na podstawie:
– art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 902, zwanej dalej u.d.i.p.),
– art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691, zwanym dalej k.p.a.)

po rozpatrzeniu wniosku Pana [redacted] z 27 sierpnia 2026 r. o udostępnienie informacji publicznej

odmawiam udzielenia informacji publicznej w części pozostałej do udostępnienia (zakres pkt 1b wskazany w piśmie z 15.10.2026 r. uzupełniającym podpis i stanowisko Wnioskodawcy)
ze względu na brak w sprawie szczególnie istotnego interesu publicznego

Uzasadnienie

Pan [redacted] wnioskiem z 27 sierpnia 2026 r. (przekazanym poprzez e-mail), wystąpił o udostępnienie informacji publicznej w następującym zakresie:

1. pism Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców skierowanych do wydziału właściwego do spraw cudzoziemców tutejszego Urzędu, dotyczących stosowania art. 100c lub art. 100d ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa albo postępowania z ponagleniami wnoszonymi w sprawach legalizacji pobytu - w szczególności pism o znakach DPM.0738.29.2022,

DPM.0738.49.2022, DPM.0738.77.2022 oraz DPM.0738.81.2022, o ile znajdują się w posiadaniu Urzędu;

2. innych pism, wytycznych, instrukcji, komunikatów lub pism okólnych organu nadrzędnego dotyczących tego samego przedmiotu, wydanych w latach 2022-2026, jeżeli takie do Urzędu wpłynęły;

3. wewnętrznych dokumentów Urzędu (instrukcji, zarządzeń, wytycznych, procedur, wzorów pism) określających sposób postępowania z ponagleniami wnoszonymi w sprawach o udzielenie zezwolenia na pobyt, jeżeli takie zostały wydane;

4. w razie nieposiadania któregokolwiek z dokumentów wskazanych w punkcie 1 - zwięzłej informacji o tym, że dany dokument nie wpłynął do Urzędu.

Wnioskodawca zażądał udostępnienia danych – kopii dokumentów – w formie elektronicznej (skany PDF).

Po szczegółowej analizie treści wniosku organ częściowo udzielił informacji (pisma z 9 września i 26 października 2026 r.) – w zakresie pkt 1 i 4 pierwotnego wniosku, co do czterech konkretnie wymienionych pism Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz pkt 3 w całości. Ponadto w zakresie pozostałej części zapytania – pkt 1 w odniesieniu do innych niż wymienione pism Szefa UDSC oraz pkt 2 ustalił, że zakres żądania obejmuje informację publiczną przetworzoną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt. 1 cytowanej ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Mając powyższe na uwadze, organ poinformował Wnioskodawcę pismem z 9 września 2026 r, że ww. zakres wnioskowanej informacji obejmuje obowiązek przetworzenia.

Jednocześnie wezwał Pana [redacted] do wykazania w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, w jakim zakresie występuje szczególna istotność dla interesu publicznego, by dokonać przetworzenia żądanych informacji publicznych. Ponadto wyznaczył nowy termin na rozpatrzenie wniosku do 27 października 2026 r. W toku postępowania, z uwagi na możliwość wydania decyzji odmownej organ wezwał również Wnioskodawcę (pismo z 14.10.2026 r.) do podpisania przedmiotowego wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Pan [redacted] wykonał wezwanie organu w zakresie podpisu (pismo z 15.10.2026 r.) i jednocześnie wskazał: „Podtrzymuję wniosek z 27 sierpnia 2026 r. w brzmieniu zawężonym moim pismem z 10 września 2026 r. (..) do rozpoznania pozostają:

a) kopia pisma Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców DPM.0738.29.2022 z 20 kwietnia 2022 r. albo jednozdaniowa informacja, że Urząd go nie posiada (pkt 1 i 4 wniosku). (…)

b) kopie pism Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców i innych pism organu nadrzędnego dotyczących stosowania art. 100d ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy albo postępowania z ponagleniami w sprawach objętych tym przepisem, które wpłynęły do Urzędu od 1 stycznia 2023 r. do dnia udzielenia odpowiedzi (pozostała część pkt 1 oraz pkt 2) – albo jednozdaniowa informacja, że takie pisma nie wpłynęły.

W związku z przekazaniem kopii pisma wskazanego w punkcie 1a, korespondencją skierowaną do Wnioskodawcy 26.10.2026 r., zakres informacji pozostającej do udostępnienia zamyka się w zakresie pkt 1b w brzmieniu wskazanym w piśmie Pana [redacted] z 15.10.2026 r.

Informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, czyli dotycząca działalności organów władzy publicznej w zakresie wykonywania zadań władzy publicznej oraz gospodarowania mieniem publicznym, a więc mieniem komunalnym bądź Skarbu Państwa.

Wskazany wyżej zakres wniosku Pana [redacted] pozostający do udostępnienia, stanowi **informację przetworzoną**, ponieważ **nie odnosi** się do zwykłego udostępnienia kopii pism z gotowego, jednolitego czy istniejącego już zestawienia według kryteriów podanych przez Wnioskodawcę ani do pojedynczych dokumentów możliwych do prostego wyodrębnienia bez analizy ich treści. Wymaga zweryfikowania całego zasobu korespondencji, która wpłynęła do Wojewody Opolskiego w okresie blisko 4 lat i jest rejestrowana w sposób tradycyjny (papierowo).

Należy tu podkreślić, z punktu widzenia zakresu prawa dostępu do informacji publicznej istotne jest rozróżnienie pomiędzy informacją prostą a informacją przetworzoną. W przypadku informacji prostej istnieje ona w określonej postaci, możliwej do udostępnienia, nie wymagającej przeprowadzania szczególnych czynności weryfikacji, selekcji, analizy czy dodatkowych opracowań. Z kolei do „pozyskania" informacji przetworzonej konieczne jest przeprowadzenie dodatkowych, ponadnormatywnych działań czy czynności, podjętych w związku z konkretnym wnioskiem, według szczegółowych kryteriów/żądań wnioskodawcy, w wyniku którego powstaje nowe jakościowo zestawienie czy dedykowane opracowanie informacji.

W swoich pismach kierowanych w odpowiedzi na wezwania organu, Pan [redacted] odniósł się do konieczności wykazania, w jakim zakresie jego zdaniem występuje szczególna istotność dla interesu publicznego, by dokonać przetworzenia żądanych informacji publicznych. Wskazał, że średni czas rozpatrywania spraw z zakresu legalizacji pobytu jest w przypadku Wojewody Opolskiego jednym z najdłuższych w kraju. Poinformował, że złożył uwagi w procesie legislacyjnym (projekt UD408 - milczące załatwianie spraw dla wybranych kategorii wniosków cudzoziemców), przygotował opracowanie przekazane do sekretariatu Europejskiej Karty Społecznej Rady Europy oraz poinformował o swoich postulatach parlamentarzystów kilku klubów. Ponadto wskazał, iż opracowania są ogólnodostępne w serwisie społecznym glos-migranta.eu. Przytoczył również wnioski, wystąpienia i informacje przekazywane przez MSWiA, NIK oraz RPO. Wskazał także na przedstawienie dokonanych ustaleń na spotkaniu eksperckim na Polskim Forum Migracyjnym.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. Natomiast art. 16 ust. 1 u.d.i.p. określa, iż odmowa udostępnienia informacji publicznej następuje w drodze decyzji.

Organ nie zgadza się z przytoczoną przez wnioskodawcę argumentacją i w całości podtrzymuje swoje stanowisko, co do przetworzonego charakteru wnioskowanej informacji publicznej (w zakresie pozostałym do udostępnienia). Wojewoda Opolski nie prowadzi odrębnego rejestru dla pism wpływających od Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, ani zestawień w tym zakresie, które umożliwiłyby szybkie i proste wyszukanie i przygotowanie żądanej informacji, bez utrudnień organizacyjnych. Sam spis wpływającej korespondencji nie zawiera żadnych kategorii czy podkategorii, które umożliwiłyby analizę treści pod kątem żądania Wnioskodawcy, tj. „stosowania art. 100d ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy albo postępowania z ponagleniami w sprawach objętych tym przepisem". Samo ewidencjonowanie pism wpływających do Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego nie powoduje, że z tego zbioru można w nieskomplikowany sposób wyodrębnić dokumenty o treści żądanej przez wnioskodawcę. Korespondencja przekazywana przez Szefa UDSC jest co do zasady rejestrowana papierowo, łącznie z pismami kierowanymi przez inne podmioty oraz korespondencją wytworzoną przez sam organ w zakresie szerokiego zbioru „Współdziałanie w zakresie legalizacji pobytu cudzoziemców". Tylko w okresie wskazywanym przez Wnioskodawcę, tj. od 1 stycznia 2023 r. do teraz, łączna liczba zarejestrowanych w tym zakresie pism wyniosła około **3770** (stan na 26.10.2026r.). Część tej dokumentacji (wraz ze spisami za poszczególne lata) znajduje się ze względów techniczno-lokalowych w

kilkudziesięciu segregatorach w archiwum podręcznym. Należy także podkreślić, że część korespondencji przychodzącej czy wychodzącej (powiązanej z Urzędem do Spraw Cudzoziemców) mogła zostać zarejestrowana pod odrębnym identyfikatorem, w ramach innej, konkretnej sprawy lub w związku z dokumentacją wewnętrzną. Wyszukanie oraz przygotowanie konkretnych dokumentów, pochodzących od konkretnego nadawcy, odnoszących się do szczegółowych kwestii związanych ze stosowaniem art. 100d oraz postępowaniem w sprawie ponagleń oraz przygotowanie ich kopii (skanów PDF), wymagałoby przeglądu całej korespondencji z powyższego obszaru wpływającej do Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego, w okresie ostatnich blisko 4 lat wraz z przeprowadzeniem analizy treści każdego dokumentu przekazanego przez Urząd do Spraw Cudzoziemców, pod kątem zakresu przedmiotowego żądanych informacji. Należy tu dodatkowo wskazać, że krótki opis czy nawet tytuł pisma nie zawsze są dokładnym odzwierciedleniem treści dokumentu (zwłaszcza, gdy pismo zawiera wiele wątków czy różnego rodzaju informacje), zatem konieczna jest analiza jego treści w celu ustalenia, czy podlegają żądaniu zdefiniowanemu przez wnioskodawcę. Całość tych czynności prowadziłaby faktycznie zatem do powstania nowego, nieistniejącego dotychczas zestawienia pism, zawierającego informacje zgodne z zakresem przedmiotowym przedstawionym przez wnioskodawcę, a będącego efektem przetworzenia posiadanych informacji.

Wskazane wyżej działania, niezbędne do podjęcia w celu wyodrębnienia konkretnej, żądanej przez Wnioskodawcę informacji, nie ograniczają się zatem do prostego, technicznego wyszukania pism. Wymagają wyodrębnienia, selekcji i analizy całej treści dokumentów z obszernego, niejednorodnego zasobu według bardzo szczegółowego kryterium wskazanego przez Pana [redacted] Zadośćuczynienie temu żądaniu wymagałoby skierowania do przeglądu całego zasobu, wyodrębnienia pism od szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a następnie analizy ich treści przez 2 pracowników merytorycznych. W znaczący sposób osłabiłoby to potencjał zespołu zajmującego się prowadzeniem postępowań w sprawie legalizacji pobytu.

Jednocześnie wskazać należy, że fakt uprzedniego przekazania kopii czterech jednoznacznie wskazanych pism Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców (możliwe jedynie dzięki uprzedniemu pozyskaniu dat ich wytworzenia – co w znaczący sposób ograniczyło zakres czynności niezbędnych do ich wyszukania) nie jest równoznaczne z koniecznością analizy całego zasobu korespondencji (w tym treści) według ściśle określonego zakresu żądanych informacji (art. 100d/postępowanie z ponagleniami).

W związku z ustaleniem, że pozostająca do udostępnienia informacja ma nadal charakter informacji publicznej przetworzonej, organ nie mógł pozytywnie rozpatrzyć wniosku bez spełnienia wymogu **szczególnej istotności dla interesu publicznego**.

W judykaturze podkreśla się w sposób utrwalony, że informacją przetworzoną jest nie tylko informacja wymagająca opracowań analitycznych, lecz również taka, której przygotowanie wymaga dokonania zestawień, selekcji, agregacji i porównania danych według kryteriów wskazanych przez wnioskodawcę, jeżeli taka informacja nie istnieje w żądanej postaci. Orzecznictwo sądów administracyjnych jednoznacznie również wskazuje, że nawet suma informacji prostych może stanowić informację przetworzoną, jeżeli jej przygotowanie wymaga znacznego nakładu pracy, zaangażowania wielu pracowników, analizy rozproszonych danych oraz podjęcia działań organizacyjnych wpływających na normalny tok realizacji ustawowych zadań organu. Natomiast pojęcie szczególnie istotnego interesu publicznego należy odnosić do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa i innych podmiotów publicznych jako prawnej całości.

Wskazuję, że Naczelny Sąd Administracyjny wyraził stanowisko, zgodnie z którym „wnioskodawca żądający informacji publicznej przetworzonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. dla jej uzyskania powinien wykazać nie tylko, że jest ona ważna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców ale również, że jej uzyskanie stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji i lepszej ochrony interesu publicznego" (zob. wyrok NSA z 10 stycznia 2014 r., I OSK 2111/13). Ponadto „z brzmienia art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy [u.d.i.p.] wynika, że nie wystarczy aby uzyskanie informacji przetworzonej było istotne dla interesu publicznego, lecz ma być **szczególnie istotne**, co stanowi dodatkowy kwalifikator, przy ocenie, czy dany wnioskodawca ma prawo do jej uzyskania (wyrok NSA z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I OSK 1870/10). Działanie wnioskodawcy nie tylko w interesie indywidualnym, lecz w interesie "ponadindywidualnym" nie jest samoistnie wystarczające dla przyjęcia "szczególnej istotności dla interesu publicznego" takiego działania. Należy przyjąć, że zasadniczo prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie taki wnioskodawca, który jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który będzie przeważał nad szeroko rozumianymi kosztami wytworzenia informacji przetworzonej. Innymi słowy, korzyści z upublicznienia tej informacji muszą być większe niż konsekwencje zaabsorbowania środków osobowych, rzeczowych i czasowych organu na jej przetworzenie" (zob. wyrok NSA z 18 grudnia 2014 r., I OSK 143/14).

W zbieżny sposób „szczególny interes" określają również Wojewódzkie Sądy Administracyjne (zob. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 10 października 2018 r., sygn. akt

II SA/Sz 976/18), wskazując trzy podstawowe przesłanki jego zaistnienia: „1) działanie wnioskodawcy dla szerszej grupy osób, bowiem wnioskodawca musi wskazać, że działanie organów i innych podmiotów realizujących zadania publiczne wywołało lub wywoła skutki dotyczące potencjalnie dużego kręgu adresatów. […] 2) jego działanie służy społecznie akceptowalnym celom związanym z naprawą istniejących struktur administracyjnych lub społecznych, 3) możliwości rzeczywistego wykorzystania informacji w taki sposób, aby miała ona wpływ na określone działania lub sytuację (por. wyroki NSA z dnia: 10 stycznia 2014 r., I OSK 2111/13; 3 sierpnia 2010 r., I OSK 787/10; 7 grudnia 2011 r., I OSK 1737/11; 5 marca 2013 r., I OSK 3097/12). Wnioskodawca powinien zatem posiadać obiektywne i autentyczne, a nie tylko potencjalne, możliwości posłużenia się informacją przetworzoną do podjęcia działań dla poprawy sytuacji określonej grupy społecznej lub naprawy instytucji publicznych".

Mając powyższe na uwadze, po dokładnym przeanalizowaniu argumentacji wnioskodawcy, organ podtrzymuje swoje stanowisko, co do przetworzonego charakteru wnioskowanej informacji publicznej, jak również uznaje że Pan [redacted] nie uzasadnił szczególnej istotności dla interesu publicznego.

Wojewoda Opolski zauważa, że wnioskowane informacje mają co prawda charakter publiczny, jednak zakres żądania i potencjalny „użytek" nie nadają im w przedmiotowej sprawie kwantyfikatora „szczególnej istotności".

Pan [redacted] wskazał na wykaz swoich dotychczasowych aktywności społecznych i eksperckich, co owszem można uznać za społecznie pożyteczne, jednak stanowi to pewnego rodzaju indywidualną, jednostkową działalność, jeden z indywidualnych głosów czy opinii w sprawach cudzoziemców. W ocenie organu nie jest to dowód, który potwierdzałby istnienie realnego, obiektywnego i funkcjonalnego związku pomiędzy żądanymi informacjami a korzyścią dla społeczeństwa czy ulepszeniem funkcjonowania organu. Sam fakt istnienia dużej grupy cudzoziemców, którzy są zainteresowani uzyskaniem pobytu w Polsce, nie może stanowić podstawy do przyjęcia, że opracowanie, które przygotowuje Wnioskodawca w jakikolwiek sposób wpłynie na zmianę czy usprawnienie w tym zakresie. W przypadku przyjęcia argumentacji wnioskodawcy należałoby uznać, że sama chęć przygotowania jakiejś analizy na bazie danych z wnioskowanego zakresu i jej udostępnienie na platformie internetowej, wypełniałaby przesłankę szczególnej istotności dla interesu publicznego. Interes publiczny wymaga natomiast, aby ograniczone zasoby osobowe wykorzystywane były przede wszystkim do realizacji spraw kierowanych do danego oddziału – w przedmiotowej sprawie do obsługi i procedowania wniosków cudzoziemców w zakresie legalizacji pobytu, nie zaś do tworzenia dodatkowych zestawień, analiz czy wyszukiwania danych do tworzenia zewnętrznych, prywatnych opracowań.

Samo udostępnianie pozyskanych informacji czy tworzenie na ich bazie opracowań, jak również przekazywanie postulatów (czy to do MSWiA czy nawet Rady Europy) w żaden sposób nie pokazuje, jak realnie miałoby to służyć „społecznie akceptowalnym celom związanym z naprawą istniejących struktur administracyjnych lub społecznych". Wskazywana przez Wnioskodawcę chęć określenia i porównania między wojewodami „praktyki" stosowania art. 100d i postępowania z ponagleniami, w żaden sposób nie przekłada się i nie można jej zrównywać z „możliwością rzeczywistego wykorzystania informacji w taki sposób, aby miała ona wpływ na określone działania lub sytuację". Niezwykle trudna sytuacja w wydziałach zajmujących się sprawami cudzoziemców w urzędach wojewódzkich (w tym niewspółmiernie niskie w stosunku do potrzeb i liczby spraw zaplecze kadrowe, skutkujące wydłużającym się czasem załatwiania spraw) jest obecna w debacie publicznej od wielu lat. Wskazują na to liczne raporty Najwyższej Izby Kontroli, wystąpienia Rzecznika Praw Obywatelskich czy informacje przekazywane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji m.in. w odpowiedziach na szereg interpelacji i zapytań poselskich. Dotychczas przedstawiane raporty, analizy, zestawienia czy wystąpienia wskazanych instytucji publicznych (do którym odwołuje się również sam Wnioskodawca) niestety nie przyniosły rozwiązania systemowych problemów procedowania spraw cudzoziemców. Tym bardziej brak argumentów przemawiających za tym, aby inicjatywa badawcza Pana [redacted] stworzyła „realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji i lepszej ochrony interesu publicznego".

Należy tu także podkreślić, że Wnioskodawca jest jednym z głosów z licznej grupy osób/podmiotów/instytucji zajmujących się sprawami legalizacji pobytu cudzoziemców, występujących z zapytaniami o informację publiczną czy wystąpieniami do innych organów, publikujących przydatne dla cudzoziemców informacje czy opracowania na stronach internetowych czy w mediach społecznościowych.

Jak wskazano powyżej, do udostępnienia informacji publicznej przetworzonej nie wystarczy jedynie powołanie się na interes publiczny, lecz przypisany jest tu kwantyfikator szczególnej jego istotności, którego nie wykazano w analizowanym wniosku

Zaakcentowania wymaga również, że prawo do informacji publicznej w zakresie informacji przetworzonej nie służy w żadnym wypadku do zobowiązywania organów administracji do tworzenia na potrzeby wnioskodawców nowych opracowań ani prowadzenia analiz wymagających znacznego zaangażowania organizacyjnego i kadrowego, jeżeli nie zostanie wykazany szczególnie istotny interes publiczny.

Mając powyższe na uwadze należy odnieść się również do wypracowanej już w judykaturze konstrukcji nadużycia prawa do informacji publicznej. W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że nadużycie prawa do informacji publicznej może polegać m.in. na wykorzystywaniu instrumentów przewidzianych ustawą w sposób prowadzący do dezorganizacji pracy organów administracji, nadmiernego angażowania ich zasobów kadrowych i organizacyjnych albo wykorzystywania prawa do informacji dla realizacji celów prywatnych, gospodarczych lub związanych z prowadzeniem indywidualnych sporów prawnych, a nie dla realizacji konstytucyjnej zasady transparentności życia publicznego (zob. wyrok WSA w Krakowie z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. akt II SAB/Kr 481/19). Nadużycie prawa dostępu do informacji publicznej polega zatem na próbie korzystania z tej instytucji dla osiągnięcia celu innego aniżeli troska o dobro publiczne, jakim jest zapewnienie przejrzystości działania państwa, jego struktur oraz kontrola legalności działania organów władzy publicznej. Celem ustawy o dostępie do informacji publicznej nie jest bowiem zaspokajanie indywidualnych (prywatnych) potrzeb w postaci pozyskiwania informacji wprawdzie publicznych, lecz przeznaczonych dla celów innych niż wymienione w ustawie (zob. wyrok NSA z dnia 23 listopada 2016 r., sygn. akt I OSK 1601/15). Ocena organu w niniejszej sprawie przychyla się do powyższego stanowiska potwierdzając, że zakres obowiązku informacyjnego państwa powinien pozostawać w racjonalnej proporcji do możliwości organizacyjnych podmiotów zobowiązanych. Nadużywanie prawa do informacji publicznej może bowiem prowadzić do ograniczenia dostępu do informacji dla innych podmiotów oraz zakłócać prawidłowe funkcjonowanie urzędu poprzez konieczność angażowania znacznych zasobów kadrowych do realizacji szczególnie rozbudowanych i czasochłonnych żądań informacyjnych.

Ponadto Wnioskodawca, w okresie zaledwie miesiąca wystąpił do Wojewody Opolskiego z siedmioma zapytaniami w sprawie informacji publicznej (z jego opracowań wynika również skierowanie podobnych wniosków zarówno do wszystkich wojewodów, jak również Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców czy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji). Ich analiza, przygotowanie odpowiedzi, weryfikacja i zbieranie informacji czy generowanie kilkudziesięciu raportów w stosunkowo krótkim czasie już znacznie dodatkowo obciążyły tut. Oddział ds. Cudzoziemców. Jednocześnie z korespondencji Pana [redacted] wynika, że posiada On już kopie pism, o które występuje. Konieczność przeprowadzania przez kolejny urząd rozbudowanej kwerendy i analizy wielu pism z okresu kilku lat, w żaden sposób nie potwierdza tezy o przyczynianiu się do poprawy funkcjonowania organu, a wręcz przeciwnie niepotrzebnie zaburzyłoby pracę przeciążonego już nadmiernie wydziału. Tym bardziej, że organ już kilkukrotnie w korespondencji kierowanej do Wnioskodawcy wskazywał, że stosuje zapisy art. 100d ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z

konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (jest to przepis aktualnie obowiązujący, z czasową cezurą do 4 marca 2027 r., nie został do tej pory uchylony), a ponaglenia jako złożone przedwcześnie nie są przekazywane do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Wskazać tu należy pisma z 27.08.2026 i 12.10.2026 (odpowiedzi w sprawie SO.II.1331.14.2026) oraz z 16.10.2026 (w sprawie SO.II.1331.15.2026).

Z wnioskiem w przedmiotowym zakresie Wnioskodawca powinien zwrócić się do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców jako wytwórcy żądanej korespondencji. Nie tylko byłby to najbardziej efektywny sposób pozyskania konkretnej, szczegółowo określonej informacji, ale również możliwość zestawienia adresatów wskazanych pism z rozdzielnika do danej sprawy, bez konieczności dodatkowego angażowania do weryfikacji, kwerendy i analizy treści pism każdego wojewody.

W przedmiotowej sprawie organ dokonał szczegółowej analizy wniosku, zakresu i charakteru żądanych informacji, jak również ich potencjalnego znaczenia dla interesu publicznego. Ocenił również, że żądana informacja publiczna, w zakresie wskazanym wyżej, ma charakter przetworzony. Ponadto wezwał Wnioskodawcę do wykazania, w jakim zakresie występuje szczególna istotność dla interesu publicznego, by dokonać przetworzenia żądanych informacji publicznych. Po analizie wniosku organ stwierdził, że udostępnienie żądanej informacji przetworzonej nie będzie służyć faktycznej realizacji szczególnie istotnego interesu publicznego, rozumianego jako interes wykraczający poza indywidualną potrzebę uzyskania informacji przez Wnioskodawcę. W ocenie organu zebrany materiał nie wskazuje, aby udostępnienie żądanych danych, które musiałoby zostać poprzedzone dodatkowym, nieproporcjonalnie dużym zaangażowaniem zasobów czasowych, organizacyjnych i kadrowych, mogło w sposób realny przyczynić się do poprawy funkcjonowania organów publicznych, zwiększenia transparentności działania administracji w zakresie mającym znaczenie dla szerszej grupy podmiotów, kontroli społecznej spraw publicznych albo ochrony istotnych wartości publicznych.

Biorąc powyższe pod uwagę, wskazuję, że żądane informacje stanowią informację publiczną przetworzoną, a Wnioskodawca w niniejszej sprawie nie wskazał istnienia szczególnej istotności dla interesu publicznego uzasadniającej ich udostępnienie. W konsekwencji braku podstaw do uwzględnienia wniosku Pana [redacted] należało orzec jak w sentencji, tj. odmówić udzielenia informacji publicznej w zakreślonym zakresie.

W toku postępowania stanowisko w sprawie odmowy udzielenia informacji publicznej ze względu na brak w sprawie szczególnie istotnego interesu publicznego zajęła Anna Bartoszek-Dec, Dyrektor Wydziału Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje Panu prawo wniesienia odwołania do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Wojewody Opolskiego w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. art. 127 i art. 129 k.p.a.)

W tym samym czasie może Pan złożyć oświadczenie o rezygnacji z prawa do wniesienia odwołania. Decyzja, do której złożono oświadczenie staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a k.p.a.).

Z up. Wojewody Opolskiego

Anna Bartoszek-Dec
Dyrektor
Wydział Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców

Pismo zostało wydane w postaci elektronicznej i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Otrzymuje:
Pan [redacted]